

Acclamations Amicæ,

NUPTIIS FAUSTISSIMIS,
VIRI CLARISSIMI,
DN.

SAMUELIS SCHELGUIGII,

Philosophiæ & LL. AA. Magistri, Gymnasiique;
Thor. Profess. ac Con-Rect. Dignissimi;

Itemq;
VIRGINIS FLORENTISSIMÆ,

ANNÆ REGINÆ,

VIRI *Admodum Reverendi & Clarissimi,*

Dn. SIMONIS WEISSII,

Ecclesiæ Orthodoxæ ad D. Mariæ, apud
Thorunenses Symmystæ vigilantissimi, Gymn.

item Professoris merentissimi,

FILIÆ CARISSIMÆ;

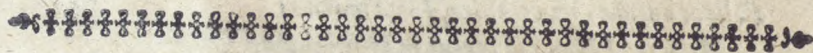
V. Id. Septembr. A. M. DC. LXX.

PIE CELEBRANDIS,

dicatæ à

GYMN. PROFESSORIBUS,

CETERISq; DOCENTIBUS.

THORUNII *impressit* JOH. COE P SELIUS, Gymn. Typ.

1670. 976.

Anima licet Thalami dives cum paupere passim
Ingeminet, sapiens comprobet atq; DEVS;
Cœlitis hi rursus memorant dispendia Læti,
Et celebrant vitæ conjugialis opes.
Insipiens, sapiens sexûs muliebris amores
Concipit, & Paphie subdere colla studet.
Sopositisq; suis pro tempore Plato libellis,
Matris Acidalia sudat in igne Sophus.
Sollicitatq; Torum, & annis properantibus urget,
Nec requiem votis ipsus Apollo facit.
Rebus in adversis, ajunt, plus unica Conjux
Fert opis, ac genitor cum genitrice ferat.
Non potuit Pylades plus devincire sodalem,
Quam sibi devincit fœmina fida virum.
Est quivivis animal mutabile semper amicus,
Conjugis ast omni tempore durat amor.
Una, ubi secretus torquebit pectora mœror,
Solamen Conjux auxiliurq; feret.
Una, domus rutilâ Vulcani ubi lampade fumat,
Vel nudo Conjux sietq; abeatq; Comes.
Una, ubi fatalis jam vinxerit Atropos artus,
Ne conjux egro spesq; manusq; siet!
Non renuo, pia si fuerit, Jovamq; timere
Docta siet, veluti pagina sacra jubet.
Numinis unus amor facit, ut sit casta marita,
Vtq; modesta sit, atq; obsequiosa Viro.
Felicis anima, quœvis tales Jova maritas
Associat! Non est majus in orbe bonum.
Felix SCHELGVIGIUS, meliori mente puellâ
Quem jam dignatur cura paterna DEI,

Flos ipse est ævi, sed moribus anteit ævum,

Quos format genius, format uterq; parens.
Ardeat, & totis Cypridis bibat ossibus ignes

SAMVEL, & flammis gaudeat ipse suis!
Hoc etenim nostro quis Sponso dignior igni,

Qui tot virtutum, quantus is, igne calet.
Qui nostram illustrat doctrinæ luce cathedram:

Quem Charis, & pleno Numine Phoebus amat.
Hoc Collega vovet, SAMVELEM semper amantem

REGINA affectu diligit usq; pari!
Hoc Collega vovet, de utroq; deinde mariti

Exemplum cupiant sumere Conjugio!

Cl. D. Sponso, Collegæ suo & Amico Carissimo scr.

M. ERNESTVS Rönig, Gymn. Th. Rector.

Nunc illa spondet una,
Quam debuit Thoruna:
Quam dat salutis auctor,
Amaniumq; fautor.

En! Sponse clare fata,
Tibiq; dedicata,
Venere dormienti,
Vix atq; sentienti.

Quis non putabat illas
Inflare Te favillas?
Quis non amore tangi,
Flammæq; mole frangi?

Prometheus fuisti,
Impunis absulisti,
Ignes foco sacratos;
Mius nec excitatos.

Beatus inde fraudis
Nobisq; Sponsus audis:
Beatus impetrasti,
Quod certus hic amasti.

Felicior vix ullus
Ac albus ille pullus,
Quem sumis Oregrato,
Asabitur palato?

Sic bellulo tenellam
Bellamq; Virginellam
Forsuna debuisse
Vult, atq; tradidisse.

Ne frigeant amores,
Sunto Procul dolores;
Sit candor usq; verus,
Æviq; vesper serus.

Ita Clarissimi Dn. Sponsi, Collegæ honoratissimi
nuptiis accinere voluit

JOACHIMVS FRISICH, Gymn. Prof.

Clarus

Clarus Apollineis sub signis arte Magister
Pieridum, Veneris castra subire parat.
Insignes pietate Viros, rerumq; sacrarum
Notitiâ celebres, est sibi nactus avos.
Protulit hunc nobis, ubi magnus Opitius ortus,
Terra pereximiis fertilis ingeniis.
Nec patrum aut patriæ clarissima nomina vitâ
Dedecorans, libris sedulus incubuit.
Leucoris est testis, quosq; illa indulsit honores,
Præmia non docto non capienda viro.
Inde ducem juvenum studiis postquam dedit urbs hæc,
Spe non dejectam se videt esse suâ:
Sed magis urgenti cupiens sibi jungere nodo,
Gaudet, ei quod jam digna puella datur.
Unica (sic docuit me dulcis epistola amici)
Nata sacerdotis nobilis atqve pii.
Illam exornatam virtutibus omnibus esse
Fœminei sexus, quis dubitare queat?
Par geminum profus, sive intueare parentes,
Doribus aut miris conspicuos animos.
His ego quod primum nunc sum præstare rogatus
Tam lætum officium, gratulor ipse mihi.
Lætaborq; magis, quæ concepturus in isto
Carmine sum, faciet si rata vota Deus.
Connubio jungat stabili vos arbiter orbis,
Optataq; domum prole beare velit.
Semper flamma recens, irruptaq; copula perstet,
Ultima vos primum solvat amore dies.
Felicis, sani, vivatis, honoribus aucti,
Asq; opibus, vel quæ sunt bona grata magis.
Tandem annis saturi, dilectorumq; nepotum
In gremiis animas reddat uterq; DEO.

JOANNES MEJERUS, Gymnaf.
Thorun. vocatus Professor.

Spon.

Sponsam Thorunii quaris, Clavissime, Amicam:
Annon banc Cordi Patria Terra daret?
Haud malè respondes, quin factò hoc ipse fateris.
Nutu Te pridem Cunctipotentis agis
Ipse DEus Celi ac Terra Fabricator & Autor
Huc, illuc Homines ducit in orbe suos.
Sedem cum vitæ questiveris hic, pie Sponse,
Qui Con-Rectoris nomen & artis habes:
Conditor è Sancto Costam quoq; Stemmata donat,
Quæ Tibi onus suavi Cordis amore levet.
En modò dextra, fides, Charissime, Virgo pudica
Ad Nuptum dicit, Cor Tibi, Corpus erit.
Vivite nunc læti, discordia cedat amori,
Sint sine nube dies, sit sine labe fides.
Comprecor ut Thalamus sit felix, utq; celebrans
Ore DEum Soboles pullulet inde pia:

GEORGIUS PRÆTORIUS, Nova
Civitatis Sch. Moder.

CÆlitus ostensam Tibi, Vir Clarissime, Sponsam,
Amabilem Puellulam,
Corporis ac animi nimirum dotibus auctam,
In Conjugem nunc accipe;
Accipe laudato ritu: fac cuncta, Maritus
Præstare quæ solet pius.
Sic tibi Conjugium felix erit: Omnia Nuptæ
Tibi que cedent prosperè.
Quod precor, ut fiat, sincero Corde. Supremus
Exaudiat Preces meas

Fiat, fiat!

Gratulabundus accinebat.

MICHAEL Bapsthu/ Cantor, Vet. Oppid.
Bzyad

Rzdy baczny na tey to ma przedstawic radzie:
 Na nierowne bydletá jarzma niech nie kladzie /
 Jesli sobie nierowne / nierowna robotá /
 Bownem w jednym celnieysza / nizli w drugim / cnota /
 Owo ledwie od ciezkiey prace nie omdlewa /
 To leniwie pochodzac jeno zas poziewa.
 Na coz sie to przytacza? nauka z tad tobie.
 + Rownego zarwie sukay przeziaciela sobie:
 Poymieš nader bogata / juz wolnošc straconá /
 Nie jeste ty rospázu / ale tobie zóná /
 Mowiac: ja cie nedzarzu z nedze wybawila /
 Dla czego bede toba jak ostem robila.
 Rowny z rownym spolkuie / podobny z podobnym /
 Rychley sie zly z nie cnota z braci / a niz z dobrym.
 A tak Cny Oblubiencze; a zas nie zrownaja
 Rowne cnoty / dostatki / z Szannušienta twoja?
 Rownyš jey w zgladem rodu / niemniey ona tobie
 Bog day! byšcie y w zgodzie rowni byli sobie.

JOHANNES SILENTIARIUS, Cant. Pol.

Vestris dum raris profert pia vota Lycum;
 Hinc merito atque lubens adjicioq; meum.
 Qui vos conjunxit, casti qui flammulam amoris
 Accendit, vobis semper adesse velit.
 Pax cingat thalamum: stabilis concordia mentes
 Occupet, ut concurs sit sine lite torus,
 Mens tandem quodcumq; potest optare precando,
 Galitus id lecto comprecor omne Pari.

GEORGIUS LEHMANNUS, Gym. Col.

Nil

Nil sub Sole novi, nam fuit antea,
Quod fit: ceu Salomon intrepidè asserit.
Monstrorum domitor strenuus Hercules
Ornatam niveâ veste viraginem.
Cui virtutis erat nomen, amabilem
Reginam in bivio stans habitam obviam
Adjunxisse perennem sibi dicitur.
Mutatis eadem fabula denuo
Personis agitur: contucamini
Æqui propitio lumine iudices,
Par, quod consociat dextera Maximi.
Illinc conspicuus nobilis hostium
Mufarum domitor, fortis ad omnia:
Hinc spectabilis, & nomine splendida
Virgo Albania quam spes facit omine,
Quod cognomini inest, Lætitiæ putat
Hanc verò esse DEUS perpetuam sinat,
Signum in signe aliàs integritatis est
Album, & vel minimi criminis insciæ
Vitæ. scilicet Hæc gestat imaginem
Virtutis. Resonet: Plaudite! Plaudite!

DAVID PALENUS, S. S. Th. Sc.
Gym. h. t. Coll.

Quæ Tibi Sponse feram, Vix munera digna supersunt:
Atta men ista puto, quæ fero, grata fore.
Det Numen cœleste Tibi, cum compare Sponsâ,
Vivere Nestores, & sine felle dies.

Precatur

FRANCISCUS SARTORIUS,
Transyl. b. t. Coll.

Quando

102932
Quando sibi juvenis Thalammum SCHELGWISVS adornat,
Hos ausus caelo complacuisse scio.
Apprecor, ut Thalamo nunquam sua gaudia desint,
Gaudia conjugibus, quae parit almus amor.

PAUL. BRAMIUS, Gr. Transl.
Gymn. Coll.

Carmina, dent tadis, dent Plausus, Sponse, Poeta,
Quos tibi jam passim concinuisse iuvat.
Vt tamen & pietas professo assurgat amori,
Haec precor, ut concors sit tibi conjugium.

Paulus Helwigius, Cruc: Transl.
Gymn. Coll.

